

Nr 152

Utlåtande i anledning av väckta motioner om vidgade direktiv för konsumentupplysningsutredningen.

(5:e avd.)

I två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Dahlberg m. fl.* (I: 453) och den andra inom andra kammaren av fru *Lewén-Eliasson* och fru *Skantz* (II: 556), har hemställts att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om vidgade direktiv för konsumentupplysningsutredningen.

Beträffande motiveringen för ifrågavarande förslag hänvisar utskottet till motionen II: 556.

Över förevarande motioner har, efter därom i vederbörlig ordning gjord framställning, utlåtanden avgivits av *statens konsumentråd* och *konsumentupplysningsutredningen*.

Statens konsumentråd har anfört följande.

Syftet med den statliga verksamheten på konsumentområdet är att förbättra de enskilda konsumenternas möjligheter att på ett ändamålsenligt och individuellt tillfredsställande sätt använda de för konsumtion avsedda resurserna. I detta hänseende stöder staten både forskning och upplysning på konsumentområdet. En kontinuerlig utökning av de samhälleliga resurserna på området har skett under en lång rad år och kan förväntas ske även i framtiden.

Till de frågor som sammanhänger med upplysningsverksamheten har statsmakterna senast tagit ställning under våren 1964 i samband med ställningstagande till konsumentupplysningsutredningens betänkande, »Effektivare konsumentupplysning». Nämda utredning fortsätter nu sitt arbete genom att granska formerna för det statliga stödet åt forskningen på konsumentområdet.

Konsumentrådet delar uppfattningen i motionerna att det är synnerligen angeläget att forskningsresultaten på konsumentområdet i ännu högre grad kan nyttiggöras för konsumenterna. Detta kan ske dels på direkt väg genom att konsumenterna får ökad kännedom om resultaten men dels även på indirekt väg genom att tillverkarna i större utsträckning tillgodogör sig forskningsrönen. Stora arbetsuppgifter åvilar här den statliga konsumentupplysningsutredningen. Konsumentrådet har i skrivelse den 13 februari 1964 med yttrande över konsumentupplysningsutredningens ovannämnda betänkande anfört att det betraktar den av utredningen föreslagna — och av riksdagen i väsentlig utsträckning godtagna — organisationen av upplysningen såsom ett provisorium som borde ses över i samband med utred-

ningen av forskningens organisation. Såvitt rådet kan bedöma torde det ligga inom konsumentupplysningsutredningens kompetens att behandla dessa frågor i sitt nuvarande arbete. Rådet finner den i motionerna framförda frågan vara viktig och föreslår att motionerna överlämnas till konsumentupplysningsutredningen för beaktande i dess arbete.

Konsumentupplysningsutredningen har anfört.

Konsumentupplysningsutredningen är medveten om värdet av en sådan uppföljning av marknaden och bevakning för konsumenternas räkning som åsyftas i motionerna. Statens konsumentråd utövar redan f. n. i viss utsträckning en dylik verksamhet, ehuru begränsade personella resurser hindrar rådet att mera kontinuerligt ägna sig häråt.

Utredningen räknar tills vidare med att statens konsumentråd även i framtiden, liksom är förhållandet nu, skall vara det sammanhållande organet på konsumentområdet. En breddning av forskningsverksamheten kan medföra behov av förstärkning av rådets kanslipersonal och finansiella resurser. Frågan härom kommer att prövas av konsumentupplysningsutredningen. Utredningen anser sig oförhindrad att därvid även granska förutsättningarna för en effektivisering av rådets verksamhet i övrigt, däribland dess möjligheter att i ökad omfattning utöva en sådan allmän bevakningstjänst i förhållande till konsumenterna varom här är fråga.

En utvidgning av konsumentupplysningsutredningens direktiv på de skäl som anförts i motionerna synes därför inte behövlig.

Utskottet. Av konsumentupplysningsutredningens i det föregående återgivna remissyttrande framgår att de i förevarande motioner berörda frågorna avses skola prövas av utredningen och att utredningen anser en utvidgning av dess direktiv inte behövlig. Vid sådant förhållande hemställer utskottet,

att motionerna I: 453 och II: 556 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 9 november 1965

På statsutskottets vägnar:

EMIL NÄSTRÖM

Närvarande: se under utlåtandet nr 155.